

ADAPTAREA INSTRUIRII STUDENȚILOR ÎN ÎNVĂȚAREA ONLINE

Gabriela Leuțanu

*“Ion Creanga” State Pedagogical University of Chisinau,
PhD Fellow (ROMÂNIA)*

E-mail: leutanug@yahoo.com

Abstract

During this pandemic period, both teachers and students had to adapt to new trends to deepen their study disciplines. If the students from the primary cycle assimilate knowledge of general culture, in the university education they give their interest for the study channelling the information towards the professional specialization. During university education students have developed their personality largely than the little ones, who are at another stage of the way of thinking. If before this phenomenological period they used technology mostly to interact socially, now they give a new connotation to technology. Ideally, it should combine this way of online learning with practical applications through technology, applications that motivate the student's creativity and involvement at any age. The teacher has the special role of maintaining them at the level of motivational interest, being necessary the innovative technical endowment at the teaching place and the adaptation of the lesson plans to the teaching environment.

Keywords: Innovation, technology, knowledge, motivation

Rezumat

În această perioadă de pandemie, atât cadrele didactice cât și studenții au fost nevoiți să se adapteze noilor tendințe de a aprofunda disciplinele de studiu. Dacă elevii din ciclul primar asimilează cunoștințe de cultură generală, în învățământul universitar își dau interesul pentru studiu canalizând informațiile spre specializarea profesională. Elevii și studenții din învățământul universitar au dezvoltat personalitatea într-o mai mare măsură față de cei mici, care sunt la o altă etapă a modalității de gândire. Dacă înainte de această perioadă fenomenologică utilizau tehnologia în cea mai mare parte pentru a interacționa social, acum îi dau o nouă conotație tehnologiei. Ideal ar fi să îmbine acest mod de învățare online cu aplicații practice prin intermediul tehnologiei, aplicații care să îi motiveze creativitatea și implicarea elevului în orice etapă de vârstă. Cadru didactic are deosebitul rol de a-i menține la cota de interes motivațional, fiind necesară dotarea tehnică inovativă la locul de predare și adaptarea planurilor de lecții mediului de predare.

Cuvinte cheie: Innovation, technology, knowledge, motivation.

Introducere

Apodictic viitorul umanității este strâns legat de prezentul sistemului educațional, iar educația a fost, este și va rămâne șansa unanim recunoscută a unei națiuni pentru a evolua, dar și pentru a crea o lume mai bună, un sistem de conviețuire civilizată, scăderea ratei infracționalității și de ce nu, asigurarea unei stări generale de bunăstare, atât materială cât și emoțională. Un sistem educațional bine consolidat și cu un nivel calitativ ridicat își va autoimpune a stabili un proces de învățare continuă, care să dezvolte nivelul de trai al societății, prin promovarea aptitudinilor, a creativității, a inițiativei, a originalității și a unui sistem de valori solide și, totodată, să-și asume responsabilitatea corectării erorilor de comportament civic identificate la nivelul comunității publice.

1. Sistemul de învățământ

Sistemul de învățământ a reprezentat o permanentă preocupare a societății românești, mărturie ne stă însăși istoria acestei națiuni, care vine să ne confirme aceste aspecte. Încă de la constituirea principatelor române, când educația se făcea în școli bisericești de pe lângă episcopii, mănăstiri și biserici și în școli domnești, înființate pe lângă curțile domnilor și continuând cu sistemul de învățământ din perioada comunistă, care cu toate că impunea un sistem rigid, trebuie să recunoaștem că era totuși un sistem performant, producând absolvenți cu o bogată cultură generală. În zilele noastre, învățământul românesc cu toate că încă nu și-a definitivat și consolidat pe deplin propria identitate, este evident că se încearcă a i se găsi un făgaș prielnic de evoluție, astfel încât instituțiile în cauză să reprezinte un spațiu de desfășurare a procesului instructiv-educativ cu idei consistente și rezonatoare, ce își vor găsi materializarea reflectată la nivelul societății.

Cu toate încercările de schimbare și de transformare aduse de sistemele legislative postdecembriste, din păcate realitatea este destul de sumbră, în multe situații, școala, nereușind a fi unealta pentru progres ce se dorește a fi în cazul copiilor și familiilor lor. Conform

unui sondaj de opinie pe acest subiect, desfășurat de către echipa proiectului Starea națiunii, aproape jumătate dintre participanți au afirmat că în sistemul de învățământ au avut loc destul de multe sau multe schimbări, majoritatea considerând că aceste schimbări au fost mai degrabă proaste.

În primul rând, au fost condamnate metodele de predare-învățare adoptate de către cadrele didactice din România, acestea insistând cu precădere asupra aspectelor teoretice, deși în majoritatea statelor europene, sistemul educativ a implementat metode didactice și resurse educative moderne, astfel încât să sporească nivelul de înțelegere și asimilare a informațiilor, să dezvolte competențele elevilor și să le modeleze spiritul de echipă. Mai mult, la nivelul învățământului superior, în țări precum Germania, Franța sau Finlanda, accentul cade pe aspectele practice, astfel încât se constată o corelație strânsă între materiile predate în facultate și mediul în care studentul urmează să lucreze.

Cu toate acestea, sistemul de învățământ românesc prezintă și unele avantaje ce nu pot fi contestate, și care stimulează uneori chiar și interesul străinilor de a studia aici. Comparativ cu statele europene, România deține, în primul rând, avantajul gratuității învățământului obligatoriu, la care se adaugă sistemul de burse acordate. Mai mult, pe perioada de desfășurare a cursurilor obligatorii, elevii dispun gratuit de resursele bibliografice necesare studiului, ceea ce, în alte state, precum Italia, nici măcar manualele școlare, la nivel de școală primară, nu sunt asigurate.

2. Adaptarea la instruirea online

De asemenea, nu putem să nu apreciem eforturile evidente ale profesorilor, care și-au adus în mod practic aportul prin încercarea de a introduce în școli tehnologia, dezvoltând diferite opțiuni, care vin în sprijinul copiilor în zona de IT sau de programare. De asemenea, mediul educațional din România a fost sprijinit de tot mai multe organizații nonguvernamentale, care au susținut cu programe de formare pentru profesori aceasta zonă, iar altele vin chiar și cu finanțări.

În contextul actual, în care școlile au fost închise și vor rămâne închise pentru o perioadă încă nedeterminată, mutarea lecțiilor în mediul online, chiar dacă intens și imperativ contestată, rămâne o măsură binevenită. Desigur că niciodată societatea nu va putea fi unanim mulțumită, însă trebuie să recunoaștem că, în balanță cu suspendarea cursurilor și o eventuală înghețare a anului școlar, această măsură s-a dovedit benefică. Nu știm încă cât va fi și de eficientă, procesul educațional desfășurându-se în această perioadă cu o oarecare dificultate. Principalele deficiențe au planat asupra ambilor participanți, profesori și studenți, care au trebuit să se adapteze din mers acestui nou sistem. Studii recente arată că în cazul predării față în față, pentru învățarea temeinică a cunoștințelor contează modalitatea de studiu a școlarului, nu entuziasmul profesorului [3].

Predarea online reprezintă predarea viitorului în mediul academic. Între cele două metode de predare, respectiv cea tradiționalistă, față în față, și cea online nu sunt foarte multe diferențe. Este un fenomen de adaptare la condițiile sociale. Orice elev implicat în dobândirea cunoștințelor, în analizarea conținuturilor de învățare fousate pe atitudini și valori are o motivație bine centrată pe avantaje. Acestea sunt amplificate de această provocare de a căuta mental exemple, de a face asociații cu alte cunoștințe aplicabile mai târziu în practică.

Stilul de lucru „learning by doing” presupune ca școlarul să aprofundeze cunoștințele dobândite prin consolidare, stil care ne conduce către auto-reglajul învățării. Aprofundarea reală a disciplinei de studiu în mediul online îmbină mai multe metode de lucru utilizate în procesul de învățământ. Cadrele didactice crează conținuturile în diverse forme astfel încât elevii să însușească modalități variate care să susțină învățarea în profunzime a disciplinelor de învățământ.

Lipsa interacțiunii sociale conduce la pierderea eficienței învățării, deoarece cogniția nu este separată de contextul în care corpul navighează, iar ca experiență de învățare prin interacțiune directă este abordată cogniția ancorată [1]. Diferențe marcante sunt în cadrul tipului de învățământ, preuniversitar sau universitar, deoarece școlarii din învățământul preuniversitar învață cunoștințe de cultură generală,

iar studenții centrează dobândirea cunoștințelor la obținerea specializării în domeniul studiat. Studenții se pot baza pe învățământul auto-reglat, sunt centrați pe aprofundarea conținuturilor dificile. Învățământul online completează procesul educativ al populației aflate în plin progres adaptat fenomenului social impus de pandemie.

Adaptarea instruirii studenților în activitatea de învățare online implică perfectarea unor abilități de utilizare a platformelor online. În această perioadă pandemică se utilizează conceptul de „școală hibrid” astfel încât studenții să se adapteze progresului educațional prin tranzitarea de la modul de predare față în față la modul online. Aceste aspecte presupun tehnologizarea individuală a studenților, dar și tehnologizarea cadrelor didactice la nivel instituțional cu utilizarea resurselor materiale de tip smartboard, sisteme audio-video de ultimă generație care să înlesnească transmiterea informațiilor către studenți și să permită evaluarea acestora online la standarde internaționale.

Învățământul interactiv de calitate permite înlocuirea video-proiectoarelor și a tablelor albe din clase cu o tablă interactivă folosind wi-fi și laptop, fără alte detalii tehnice, astfel încât cadrul didactic să poată transmite noțiunile cognitive în mod eficient, interactiv, stimulând creativitatea și curiozitatea studenților, astfel încât studenții să interacționeze în timp real cu conținutul lecției curente. Predarea cursurilor online implică formarea setului de convingeri despre ceea ce înseamnă a fi un profesor și student [2].

CONCLUZII

Referindu-mă strict la sistemul de predare online, în mediul universitar, acesta nu s-a confruntat cu carențele sesizate în mediul învățământului primar, în special din mediul rural, unde nu există aparatură IT corespunzătoare sau internet. În general majoritatea studenților și profesorilor, erau deja familiarizați cu mediul on line, acesta nereprezentând o noutate absolută. Cu toate că interacțiunea dintre cadrul didactic și student este diminuată, nu se poate afirma că aceasta a dispărut cu desăvârșire. Iar un avantaj major al acestei alternative, îl reprezintă oportunitatea oferită ambilor participanți de a

fi prezenți la cursuri, într-un mod mult mai confortabil dar și mai liber. Nu de puține ori cursurile sunt ținute de către profesori de acasă, unde beneficiază de materiale didactice (precum cărțile propriei biblioteci), iar studenții au libertatea de a accesa admiterea la curs chiar și din mașină, de la locul de muncă sau din alte spații unde sunt surprinși.

Admit, desigur, că aceasta este doar o situație provizorie, de tranzitare a perioadei dificile cu care ne confruntăm în prezent, însă dincolo de eforturile depuse sau de deficiențele întâmpinate, trebuie să apreciem, că sistemul de învățământ își continuă misiunea.

BIBLIOGRAFIE

1. *Barometru de opinie în domeniul educației. Raport executiv noiembrie 2017.* [online]. [citat 19.11.2020]. Disponibil: http://starea-natiunii.ro/images/pdf/barometre/Raport_Analiza_Barometru_Educatie.pdf
2. BARSALOU, L. W. (2008). *The role of the affective dimension in shaping foreign language learners' conceptual system. Grounded Cognition.* Annual Review of Psychology, no.59, pp.617-645. [citat 22.11.2020]. Disponibil: <https://doi.org/10.14746/n.2019.52.1.9>
3. BLAGA P., *Ethical Considerations in Human Resource Training Based on E-Learning.* The Juridical Current Journal, Year XXII, No. 4 (79), 2019, pp. 42-51. [online]. [citat 21.11.2020]. Disponibil: <https://www.cceol.com/search/article-detail?id=876054>
4. MOTZ B.A., de LEEUW J.R., CARVALHO P.F., LIANG K.L., GOLDSTONE R.L. (2017). *A dissociation between engagement and learning: Enthusiastic instructions fail to reliably improve performance on a memory task.* PLoS ONE 12(7):e0181775. [citat 21.11.2020]. Disponibil: <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0181775>